Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0316

Wniosek o uchylenie immunitetu Elisabetty Gualmini

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2025 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Elisabetty Gualmini (2025/2063(IMM))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Elisabetty Gualmini, otrzymany pismem z dnia 27 lutego 2025 r. od służby protokolarnej belgijskiego ministerstwa federalnego spraw zagranicznych, handlu zagranicznego i współpracy na rzecz rozwoju, przekazującym wniosek belgijskiej prokuratury federalnej w związku z postępowaniem karnym, które ma zostać wszczęte przeciwko niej, ogłoszony w Parlamencie 10 marca 2025 r.,

– po wysłuchaniu Elisabetty Gualmini 4 czerwca 2025 r. i uwzględniając przedstawione przez nią dokumenty, zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

– uwzględniając dodatkowe informacje przekazane przez belgijskiego prokuratora federalnego pismem z dnia 27 czerwca 2025 r.,

– uwzględniając art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

– uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września

2011 r., 17 stycznia 2013 r., 19 grudnia 2019 r. i 5 lipca 2023 r.[1],

– uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A10-0263/2025),

A. mając na uwadze, że 27 lutego 2025 r. belgijski prokurator federalny złożył wniosek o uchylenie immunitetu Elisabetty Gualmini, posłanki do Parlamentu Europejskiego wybranej we Włoszech, w związku z zamierzonym postępowaniem karnym przeciwko niej;

B. mając na uwadze, że trwające śledztwo w kontekście tzw. sprawy Qatargate miało ujawnić istnienie w instytucjach unijnych, w szczególności w Parlamencie Europejskim, grupy przestępczej, której celem było wykorzystanie jej sieci wpływów w instytucjach unijnych, zwłaszcza w odniesieniu do posłów, asystentów i urzędników, w celu wywarcia wpływu na proces decyzyjny Parlamentu na rzecz interesów geopolitycznych niektórych państw trzecich;

C. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem o uchylenie immunitetu Elisabetty Gualmini w trakcie tego śledztwa miało okazać się, iż Elisabetta Gualmini mogła być zaangażowana w czyny korupcyjne przez to, że miała zaakceptować, iż podejrzewana grupa przestępcza wykorzystuje swoje wpływy po to, aby Elisabetta Gualmini zajęła w październiku 2022 r. stanowisko wiceprzewodniczącej grupy politycznej, w zamian za wywieranie wpływu z tego stanowiska w owej grupie politycznej w interesie podejrzewanej grupy przestępczej; mając na uwadze, że proces powołania wiceprzewodniczącego odpowiedniej grupy politycznej opiera się w rzeczywistości na szczegółowej i ustalonej procedurze, która kończy się decyzją podjętą na posiedzeniu plenarnym grupy politycznej w sposób jawny i przejrzysty; mając na uwadze, że okazuje się, iż stanowisko wiceprzewodniczącego odpowiedniej grupy politycznej zwolniło się 12 października 2022 r.; mając na uwadze, że zgodnie z ustaloną procedurą 18 października 2022 r. ta grupa polityczna powołała Elisabettę Gualmini na wiceprzewodniczącą; mając na uwadze, że według doniesień tuż po jej powołaniu Elisabetta Gualmini miała podziękować rzekomemu liderowi podejrzewanej grupy przestępczej za wsparcie i porady, jakie miała otrzymać w tym

---

[1] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115. wyrok Sądu z dnia 5 lipca 2023 r., *Puigdemont i Casamajó i in./Parlament*, T-272/21, ECLI:EU:T:2023:373.

kontekście; mając na uwadze, że rzekomy lider podejrzewanej grupy przestępczej nie pełnił żadnych funkcji w Parlamencie od 1 lipca 2019 r., a ponadto należał do innej krajowej partii politycznej niż Elisabetta Gualmini, ale, jak wynika z wniosku, choć bez dalszego wyjaśnienia tej kwestii, miał mieć duży wpływ na cały proces powołania wiceprzewodniczącego w tej grupie politycznej;

D. mając na uwadze, że podejrzewana grupa przestępcza, za pośrednictwem swojej domniemanej sieci wpływów, miała próbować, jak zasugerowano we wniosku, bez dalszego wyjaśnienia, wymóc, aby Elisabetta Gualmini przewodniczyła posiedzeniu jej grupy politycznej 16 listopada 2022 r., którego celem było określenie stanowiska grupy w sprawie politycznej stosowności przeprowadzenia debaty plenarnej na temat sytuacji w Katarze i głosowania nad pilną rezolucją na ten temat; mając na uwadze, że Elisabetta Gualmini miała zwrócić się o instrukcje co do treści jej wypowiedzi na tym posiedzeniu lub też zgodzić się na ich otrzymanie, a także miała wykorzystać podyktowane jej argumenty wskazujące, że przeprowadzenie debaty plenarnej w sprawie Kataru oraz przyjęcie rezolucji na ten temat byłoby niewłaściwe; mając na uwadze, że w trakcie postępowania okazało się, iż Elisabetta Gualmini w rzeczywistości nie przewodniczyła temu posiedzeniu, ponieważ rolę tę przejął inny wiceprzewodniczący danej grupy politycznej, oraz mając na uwadze, że wydaje się, iż rola Elisabetty Gualmini w posiedzeniu polegała jedynie na przedstawieniu punktu porządku obrad posiedzenia grupy politycznej w sprawie przygotowań do drugiej listopadowej sesji plenarnej w 2022 r.; mając ponadto na uwadze, że wniosek, jaki Elisabetta Gualmini najwyraźniej przedstawiła po dyskusji, która miała miejsce na wspomnianym posiedzeniu grupy politycznej, był sprzeczny z instrukcjami, jakie miała otrzymać od podejrzewanej grupy przestępczej;

E. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem Elisabetta Gualmini jest podejrzana o popełnienie w okresie od 1 lipca 2019 r. do 10 grudnia 2022 r. czynów bezprawnych, które zgodnie z prawem belgijskim można zakwalifikować jako udział w działalności grupy przestępczej i bierne przekupstwo, czyli odpowiednio przestępstwa z art. 324bis i 324ter oraz art. 246–250 belgijskiego kodeksu karnego; mając na uwadze, że zarówno we wniosku, jak i w dodatkowych informacjach otrzymanych od belgijskiego prokuratora federalnego udzielono wyjaśnień jedynie co do popełnienia zarzucanych czynów w okresie od 4 października do 2 grudnia 2022 r., nie przedstawiając żadnego uzasadnienia co do okresu przed 4 października 2022 r.; mając na uwadze, że w związku z tym istnieje niespójność między okresem, w którym miano popełnić zarzucane przestępstwo, a uzasadnieniem wniosku o uchylenie immunitetu;

F. mając na uwadze, że w kontekście procedury uchylenia immunitetu

Parlamentu nie można uznawać za sąd, a posła – za „oskarżonego”[2];

G. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny, o którym mowa w protokole nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, ma chronić Parlament i posłów do niego przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych i niemożliwych do oddzielenia od tych obowiązków;

H. mając na uwadze, że art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej przewiduje, że wobec posłów do Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych; mając na uwadze, że art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej stanowi przepis szczególny mający na celu ochronę swobody wypowiedzi i niezależności posłów do Parlamentu Europejskiego[3];

I. mając na uwadze, że zarzucane czyny i późniejszy wniosek o uchylenie immunitetu Elisabetty Gualmini nie dotyczą opinii ani stanowiska zajętego przez nią w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków posła w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

J. mając na uwadze, że art. 9 akapit pierwszy lit. b) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej stanowi, iż w trakcie sesji plenarnych Parlamentu Europejskiego posłowie korzystają na terytorium państwa członkowskiego, innego niż ich państwo, z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego;

K. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu Parlamentu immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu Europejskiego jako całości oraz jego posłów;

L. mając na uwadze, że z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika, iż Parlament dysponuje „bardzo szerokim zakresem uznania co do kierunku, jaki zamierza nadać decyzji w następstwie wniosku o uchylenie immunitetu […], ze względu na polityczny charakter takiej decyzji”[4];

---

2 Wyrok Sądu z 30 kwietnia 2019 r., *Briois/Parlament,* T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

3 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, pkt 26;

4 Wyrok Sądu z 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, pkt 59 i cytowane orzecznictwo.

M. mając na uwadze, że wniosek o uchylenie immunitetu Elisabetty Gualmini należy rozpatrzyć na podstawie informacji i wyjaśnień przedstawionych w tej sprawie, w szczególności informacji i wyjaśnień przedstawionych przez belgijskiego prokuratora federalnego; mając na uwadze, że przedstawiony we wniosku o uchylenie immunitetu opis podnoszonych faktów i wynikające z niego wnioski, w braku bardziej szczegółowych wyjaśnień, wydają się niespójne, opierają się na założeniach lub insynuacjach oraz nie są zgodne z utrwalonymi procesami politycznymi w Parlamencie w odniesieniu do powoływania wiceprzewodniczących grup politycznych oraz przygotowywania i zajmowania stanowisk wewnętrznych w grupie politycznej; mając na uwadze, że nie wydaje się, aby wykazano istnienie wyraźnego świadczenia wzajemnego, a także mając na uwadze, że nie wykazano w wystarczającym stopniu żadnych osobistych korzyści dla Elisabetty Gualmini, które jednoznacznie wynikałyby z okoliczności faktycznych, na jakie powołano się we wniosku;

N. mając ponadto na uwadze, że okoliczności faktyczne, na jakie powołano się we wniosku o uchylenie immunitetu Elisabetty Gualmini, nie uwzględniają nierozerwalnego kontekstu i związku z regularną działalnością polityczną grupy politycznej lub z regularną działalnością polityczną prowadzoną przez posłów w ramach grupy politycznej; mając na uwadze, że grupy polityczne w Parlamencie są tworzone na mocy Regulaminu i nim regulowane, odgrywają kluczową rolę w wewnętrznej organizacji i pracy Parlamentu jako instytucji oraz są niezbędne do realizacji jego podstawowej funkcji demokratycznej; mając zwłaszcza na uwadze, że grupy polityczne pełnią swoje funkcje, w tym zadania nałożone na nie w Regulaminie Parlamentu, w ramach działalności Unii;

O. mając na uwadze, że celem immunitetu parlamentarnego nie jest chronienie naruszeń, lecz ochrona demokratycznego funkcjonowania Parlamentu;

P. mając na uwadze, że w związku z powyższym niespójności co do okresu, w którym miano popełnić zarzucane przestępstwo, i przedstawionego uzasadnienia, niepewności co do dowodów, na których opiera się wniosek o uchylenie immunitetu Elisabetty Gualmini, oraz powodów złożenia wniosku, a także brak wystarczających dowodów lub wyjaśnień dotyczących zarzucanych naruszeń, w tym w kontekście ustalonych procesów politycznych, budzą obawy, że celem postępowania mogło być zaszkodzenie reputacji danej posłanki, i wskazują, że brakuje wystarczających dowodów, tak aby Parlament miał poważną i uzasadnioną podstawę do uchylenia immunitetu Elisabetty Gualmini;

Q. mając na uwadze, że w związku z tym wydaje się, iż w rozpatrywanej

sprawie istnieje *fumus persecutionis*, tj. „konkretny dowód”[5] wskazujący na to, że przedmiotowe postępowanie wszczęto z zamiarem zaszkodzenia działalności politycznej Elisabetty Gualmini, a tym samym działalności Parlamentu jako całości, w tym jego wewnętrznemu procesowi podejmowania decyzji politycznych przejawiającemu się w ustalonej i regularnej pracy grupy politycznej;

1. podejmuje decyzję o odmowie uchylenia immunitetu Elisabetty Gualmini;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwemu organowi Królestwa Belgii oraz Elisabecie Gualmini.

---

5 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 17 września 2020 r., *Troszczynski/Parlament*, C-12/19 P, ECLI:EU:C:2020:725, pkt 26.